

de enkelte pengeinstitutter kortudstedere efter nr. 1), idet de indgår aftale med kortindehaverne. Pengeinstitutternes BetalingsSystemer A/S er kortudsteder efter nr. 2), idet det er Pengeinstitutternes BetalingsSystemer A/S, der indgår aftale med betalingsmodtager om tilslutning til systemet.

Da elektroniske betalingssystemer uden betalingskort er et nyt område, der ikke tidligere har været lovreguleret, findes det hensigtsmæssigt at definere, hvem der er systemudbyder, og dermed hvem der svarer for brugerens og tilsynsmyndigheden har ansvaret for betalingssystemets udformning, funktion og sikkerhed. Definitionen i § 26a svarer med redaktionelle ændringer til den tidligere definition på kortudsteder.

De systemer, der anvendes i dag er betalingssystemer, hvor de personer der i sidste ende skal modtage pengene for varer eller tjenesteydelser, ikke er tilsluttet. På længere sigt vil der kunne forventes udviklet integrerede systemer med tilslutning af både kontoførende pengeinstitutter og andre udbydere som forretninger eller leverandører.

Da loven vil skulle revideres i overskuelig fremtid, er det ikke på nuværende tidspunkt fundet nødvendigt i selve lovteksten at definere begreberne »bruger« og »betalingsmodtager«. Begreberne fra betalingskortsystemerne vil kunne anvendes analogt.

Udbydere af systemer, der alene formidler og videtransporterer elektroniske meddelelser, men ikke selv stiller koder eller lignende legitimationsmidler til rådighed, er ikke systemudbydere i lovens forstand.

Til § 26 b

Forslaget er formuleret i overensstemmelse med de synspunkter, der ligger til grund for udkastet i Betænkning nr. 1255, side 57.

I betalingskortlovens § 13 sikres aktuelle og potentielle kortindehavere en række oplysninger om systemets anvendelsesmuligheder, vilkår, omkostninger ved brug af systemet samt oplysninger om indhentning af personlige oplysninger ved anmodning om betalingskort. Endvidere skal der gives oplysninger om, hvorledes der skal forholdes, hvis kortet bortkommer. Det følger tillige af de almindelige regler om overskuelighed, at systemudbydere må give brugeren oplysning om ændring af vilkår inden disse træder i kraft.

Der skal dog kun gives oplysninger, såfremt det drejer sig om kontovilkår, der er knyttet til tilslutning og anvendelse af systemet. Har den underliggende konto andre funktioner og kan benyttes på anden måde end i forbindelse med betalingssystemet,

er kontobetingerne ikke underlagt den specielle oplysningspligt.

Bestemmelsen i § 26b opretholder tilsvarende regler, suppleret med en pligt til at oplyse, hvorvidt der er mulighed for at tilbagekalde en ordre samt oplyse om, hvilke tekniske krav der stilles til kommunikationsudstyret hos brugeren.

Udsendelse af advarsel som nævnt i stk. 1, nr. 7, er omfattet af lov om private registre § 3, stk. 6 og 7, selv om systemet alene anvendes erhvervs-mæssigt. Systemudbydere skal derfor i det omfang, der fra systemet skal videregives oplysninger til betalingsmodtagere med henblik på at advare mod forretningsforbindelse med enkeltpersoner/virksomheder, rette henvendelse til Registertilsynet med henblik på opnåelse af tilladelse hertil.

Til § 26 c

Forslaget er udformet på baggrund af udkastet i Betænkning nr. 1255, side 58 og bemærkningerne hertil.

Efter betalingskortlovens § 15 har kortindehaver krav på en kvittering efter hver betalingskorttransaktion. I bestemmelsens stk. 2, er der hjemmel for industriministeren til at dispensere herfra. Efter forarbejderne til bestemmelsen vil dispensation imidlertid ikke kunne meddeles til almindelige betalingskort med et bredt anvendelsesområde.

I en række af de elektroniske betalingssystemer uden betalingskort er det imidlertid muligt for brugerne hurtigt og let at kontrollere samt skaffe sig dokumentation for, hvilke ordrer, der er afgivet til systemerne, samt hvorvidt de er gennemført.

I disse tilfælde er der ikke pligt til at udstede kvittering efter enhver transaktion. Det forudsættes dog, at udbydere af systemerne fortsat vil udstede kvittering i de tilfælde, det sker i dag, som fx. ved pengeinstitutternes fondshandler og valutatransaktioner, eller hvis bruger i øvrigt særskilt anmoder herom.

Bestemmelsen i stk. 2, åbner mulighed for, at Forbrugerombudsmanden kan undtage fra kvitteringskravet også i andre tilfælde.

Det er systemudbyders ansvar, at pligten til at udstede kvittering opfyldes, og der må tages højde herfor i tilslutningsaftalen med betalingsmodtagerne.

Det er endvidere en følge af generalklausulens overskuelighedsregel i § 12 a, at brugerne med jævne mellemrum skal modtage kontoudtog. I påkommende tilfælde vil Forbrugerombudsmanden i medfør af generalklausulen kunne gribe ind, hvis den førte praksis fører til uoverskuelighed eller risiko for, at eventuelt misbrug først opdages på et sent tidspunkt.

Udskrivning af kontoudtog inden for pengeinstitutterne er ofte transaktionsstyret, således at bruge-